

Referansedata

Fylke: Aust-Agder
Kommune: Bygland
Kartblad: 1512 IV
H.o.h.: 247-481moh
Areal: 153 daa

Prosjektilhørighet: Bekkekløfter 2008

Bekkekløfter2008_D
alsaaani.pdf

emoral
Kart oseanisk

Sammendrag / Kort beskrivelse

Området ligger like vest for gården Dale, på vestsiden av Byglandsfjorden i Bygland kommune. Innenfor undersøkelsesområdet drenerer vassdraget rett mot øst. Vassdraget er ca 500–700 meter langt (Lunnejuvet). I vest går vassdraget ned i berggrunnen langs en strekning på ca 500–700 meter. Noe vannsprut på steinblokker, men ikke fosseyr. Vannføringen ved befaringstidspunkt var tilsvarende en middels stor bekk.

To naturtypelokaliteter/kjerneområder er avgrenset. Den ene ligger utenfor hovedavgrensingen av landskapstopografiske årsaker, men det er en svært viktig biotop. Den andre omfatter kløfta og et parti forholdsvis produktiv og løvrik gammelskog nordvest for kløfta. Sistnevnte naturtypeavgrensing er bare marginalt mindre enn hovedavgrensingen.

Vegetasjonen innenfor hovedavgrensingen er forholdsvis fattig, men med flekkvis rikere parti. Furu og bjørk er vanligste treslag, men også osp, spisslønn og lind er lokalt viktige treslag. Avgrensingen omfatter kun såkalt gammelskog. Nede i kløfta er skogen halvgammel og fattig på dødvedelementer. Skogen i nordvest har bedre struktur, mer død ved og bedre kontinuitet i slike element. Der er også innslag av sjeldne skogtyper som linderasmark og lågurtfuruskog med hassel. Alm er eneste påviste rødlisteart innenfor avgrensingen, men flere regionalt uvanlige arter er funnet inkludert de oseaniske artene storstylte og kystkolve. De største naturverdiene knytter seg trolig til nedre del av bekkekløften hvor luftfuktigheten trolig er stabilt høy, samt til den forholdsvis produktive og løvrige gammelskogen i nordvest.

I helhetsvurderingen er det spesielt områdets beskjedne størrelse som blir utslagsgivende, og lokaliteten vurderes å ha (kun) lokal til regional naturverdi, tilsvarende 2 poeng.

Med hensyn til prioriterte skogvern mangler vil avgrensningsforslaget i noen grad kunne bidra til inndekking av mangelen "internasjonal ansvarstype (bekkekløft)". I liten grad også "lavlandsskog" og "rike skogtyper (edelløvskog)".

Feltarbeid

Området ble undersøkt av Jon T. Klepsland i juli 2008. Dalsåna er fulgt hele strekningen innenfor undersøkelsesområdet. Deretter ble lisidene nord for vassdraget undersøkt. Prioriterte naturtyper og andre biologisk viktige areal er undersøkt bedre enn restarealet. Enkelte vurderinger baserer seg på avstandsobservasjoner. Deler av undersøkelsesområdet var svært vanskelig tilgjengelig p.g.a. bratt terreng. Feltarbeidet gav måtelig godt grunnlag for vurdering av naturverdier, inngrepsstatus og avgrensningsalternativ.

Tidspunkt og værets betydning

Sikten var brukbar denne dagen, men det var regnbyger første del av dagen. Tidspunktet var gunstig med hensyn til de fleste ettersøkte organismegrupper, men noe tidlig i forhold til sopp med ettårige fruktlegemer.

Utvelgelse og undersøkelsesområde

Området inngår i arbeidet med systematiske undersøkelser av bekkekløfter, et felles prosjekt i regi av Direktoratet for Naturforvaltning (DN) og Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE). Dette er første ledd i systematiske biologiske undersøkelser av spesielt prioriterte og biologisk viktige skogtyper i Norge.

Undersøkelsesområdet var på forhånd grovt angitt av Fylkesmannen i Aust-Agder i samarbeid med DN. På bakgrunn av dette ble undersøkelsesområdet nærmere definert av registranten. For Dalsåna ble undersøkelsesområdet valgt å gjelde en 200–400 meter bred sone av terrenget omkring vassdraget langs den 700–800 meter lange strekningen hvor dalprofilen er mest markert.

Tidligere undersøkelser

Registranten kjenner ikke til om det eventuelt er gjort målrettede naturfaglige undersøkelser innenfor det aktuelle området tidligere. Søk på naturbase (2009) gav imidlertid treff på interessante funn av karplanter nær undersøkelsesområdet, gjort av Anders Bjørndal i 1955.

Beliggenhet

Området ligger like vest for gården Dale, på vestsiden av Byglandsfjorden i Bygland kommune.

Naturgrunnlag

Topografi

Innenfor undersøkelsesområdet drenerer vassdraget rett mot øst. Vassdraget er skarpt nedskåret i berggrunnen langs en strekning på ca 500–700 lengdemeter (Lunnejuvet). I nedre og ytre del står bergveggene tilnærmet vertikalt opp langs begge sider av vassdraget med inntil 100 høydemeter. Lenger oppstrøms (mot vest) flater dalsidene ut og vassdraget flyter der rolig i bunn av en relativt bred U-dal. Ytterst mot øst avslutter kløften brått og vassdraget fortsetter ut i åpent og slakt landskap. På den ca 700 meter lange strekningen med tydeligst kløftepreg faller vassdraget ca 50 høydemeter. Mye av fallet er konsentrert til vestre del av denne strekningen, og østre halvdel av kløfta er derfor relativt slakbunnet. I vest går vassdraget over i små trinn som gir noe vannsprut på steinblokker, men ikke fosseyr. Vannføringen ved befaringstidspunkt var tilsvarende en middels stor bekk. Forhold tydet imidlertid på betydelig sesongvariasjon i vannføringen, og at relativt lite vann gikk i vassdraget på nevnte tidspunkt.

Geologi

Berggrunnen består av grunnfjellsgneis (båndgneis, migmatittisk gneis og granittisk til diorittisk gneis) (NGU 2009a). Dette gir normalt ikke grunnlag for spesielt rik vegetasjon. Imidlertid kan mineraler bli frigjort raskt ved sterk forvitring i bratt terreng eller i kontakt med grunnvann, og dermed gi grunnlag for mer basekrevende arter. Dessuten finnes også soner med mineralrik amfibolitt innenfor området (pers. obs.). Løsmassedekket varierer fra tynt til manglende, men tykkere lag med morene opptrer i tilgrensende parti. Dessuten ligger det tykkere breelvvsetninger på slakt terreng like øst for kløften (NGU 2009b).

Vegetasjonsgeografi

Vegetasjonseksjon: O2-Klart oseanisk, vegetasjonssone: boreonemoral 20% (ca 30daa) sørboreal 50% (ca 80daa) mellom-boreal 30% (ca 50daa).

Området strekker seg fra boreonemoral til mellomboreal vegetasjonssone. Med hensyn til oseanitetsgradienten ligger området i klart oseanisk seksjon (Moen 1998)

Vegetasjon og treslagsfordeling

Vegetasjonen nede i kløfta er overveiende fattig. Blåbærmark og moserike bregneutforminger er vanligst. Langs vassdraget grasrike utforminger med blåtopp, skogrørkvein, sølvbunke og vanlige bregner. Små parti med rikere vegetasjon finnes likevel på små rasvifter og ved foten av enkelte bergvegger. Eksempelvis inngår litt kranskonvall, liljekonvall og et par busker tysbast. Bergveggene er også fattige med bare et fåtall nøysomme makrofyter. Bergfrue er likevel sett. Det er ingen sammenhengende skog nede i kløfta. Berg og blokkmark dominerer. Bjørk og rogn er vanligste treslag. I tillegg inngår noe gran, hegg, hassel og selje. Unntaksvis også alm og spisslønn. Ovenfor de nær vertikale bergveggene omkring vassdraget står løvblandet furuskog. Dette er en grunnlendt, fattig type med røsslyng og blåbær. I nordvest finnes imidlertid et større parti med ganske produktiv og løvrik skog på tykkere sedimenter. Furu, osp og bjørk dominerer tresjiktet der. Feltsjiktet har stedvis lågurtpreg med teiebær, liljekonvall, skogfiol og fingerstarr. Men, blåbærskog dominerer. Hassel og spisslønn inngår stedvis i mellomtresjiktet. Langs en svak terrengforsenkning oppover i lia er det løvdominans med osp, bjørk og ulike edelløvtrær; både alm, spisslønn, lind og eik inngår. Vegetasjonen er temmelig fattig, men flekkvis finnes trollbær, skogsalat og knollerteknapp. På svaberg/flog ovenfor løvskogen inngår sørbergartene kantkonvall, engtjæreblom og hårsveve.

Skogstruktur og påvirkning

Skogen innenfor avgrensingen er såkalt gammelskog. Den bjørkedominerte løvskogen nede i kløfta er halvgammel med spredte trær inntil 30–(40) cm dbh. Høystubber og liggende stammer forekommer spredt, men dødvedkontinuiteten er svak. Et par svært grove, øksehogde furustokker er blitt liggende igjen i bekkestrengen etter utfløting langt bak i tid. Furuskogen ovenfor er i aldersfase med en rådende alder omkring 120–150 år. Skogen er flersjiktet og fleraldret, men med overvekt av trær i nevnte aldersgruppe. Enkelte furu inntil 250 år inngår. Furulæger i lave og midlere nedbrytningsstadier finnes spredt. I nordvest finnes en del gammel og storvokst osp og bjørk (til +50 cm dbh), samt gammel, men småvokst spisslønn og alm. Lind til 40 cm dbh forekommer. I dette området er det noe større dødvedkonsentrasjon og litt bedre kontinuitet i dødt løvtrevirke. Ett parti med osp er felt av bever.

Kjerneområder

I det følgende listes informasjon om de avgrensede kjerneområdene i området Dalsåni. Nummereringen referer til inn-tegninger vist på kartet.

1 Dalsåna (Lunnejuvet)

Naturtype: Bekkekløft og bergvegg - Bekkekløft
BMVERDI: B

Intro: Naturtypelokaliteten er registrert av Biofokus v/ Jon T. Klepsland i forbindelse med bekkekløftprosjektet (2008) i regi av DN og NVE. Lokaliteten er ikke nøye undersøkt.

Beliggenhet–avgrensing: Lokaliteten omfatter "Lunnejuvet" som ligger mellom Hoskuldnuten og Ånekuten, like vest for Dale i Bygland. Lokaliteten grenser til mer ordinær skogsmark og hogstflater på alle kanter. I sør grenser lokaliteten til en utsprengt traktorvei.

Beskrivelse: Avgrensingen er en naturtypemosaikk av bekkekløft, gammel barskog, gammel løvskog og rik edelløvskog.

Vegetasjonen nede i kløfta er overveiende fattig. Blåbærmark og moserike bregneutforminger er vanligst. Langs vassdraget grasrike utforminger med blåtopp, skogrørkvein, sølvbunke og vanlige bregner. Små parti med rikere vegetasjon finnes likevel på små rasvifter og ved foten av enkelte bergvegger. Eksempelvis inngår litt kranskonvall, liljekonvall og et par busker tysbast. Bergveggene er også fattige med bare et fåtall nøysomme makrofytter. Bergfrue er likevel sett. Det er ingen sammenhengende skog nede i kløfta. Berg og blokkmark dominerer. Bjørk og rogn er vanligste treslag. I tillegg inngår noe gran, hegg, hassel og selje. Unntaksvis også alm og spisslønn. Ovenfor de nær vertikale bergveggene omkring vassdraget står løvblandet furuskog. Dette er en grunnlendt, fattig type med røsslyng og blåbær. I nordvest finnes imidlertid et større parti med ganske produktiv og løvrik skog på tykkere sedimenter. Furu, osp og bjørk dominerer tresjiktet der. Fragmenter av regionalt uvanlige skogtyper som linderasmark og lågurtfuruskog med hassel og spisslønn inngår. Langs en svak terrengforsenkning oppover i lia er det løvdominans med osp, bjørk og ulike edelløvtrær; både alm, spisslønn, lind og eik inngår. Vegetasjonen er temmelig fattig, men flekkvis finnes trollbær, skogsalat og knollerteknapp. På svaberg/flog ovenfor løvskogen inngår sørbergartene kantkonvall, engtjæreblom og hårsveve.

Skogen innenfor avgrensingen er såkalt gammelskog. Den bjørkedominerte løvskogen nede i kløfta er halvgammel med spredte trær inntil 30–(40) cm dbh. Høystubber og liggende stammer forekommer spredt, men dødvedkontinuiteten er svak. Et par svært grove, øksehogde furustokker er blitt liggende igjen i bekkestrengen etter utflåting langt bak i tid. Furuskogen ovenfor er i aldersfase med en rådende alder omkring 120–150 år. Skogen er flersjiktet og fleraldret, men med overvekt av trær i nevnte aldersgruppe. Enkelte furu inntil 250 år inngår. Furulæger i lave og midlere nedbrytningsstadier finnes spredt. I nordvest finnes en del gammel og storvokst osp og bjørk (til +50 cm dbh), samt gammel, men småvokst spisslønn og alm. Lind til 40 cm dbh forekommer. I dette området er det noe større dødvedkonsentrasjon og litt bedre kontinuitet i dødt løvtrevirke. Ett parti med osp er felt av bever.

Arter: Naturgrunnlaget er forholdsvis variert, noe som gjenspeiles i artsinventaret. Det beskjedne arealet og svak dødvedkontinuitet begrenser likevel utvalget. Nede i kløfta inngår en del luftfuktighetskrevenne oseaniske arter. Nevneverdige er flatsaltlav (VU), storstylet, småstylet, steindraugmose, kystkolve, vinflekklav, puslenål, brun blåreglye, skjellglye, matt alvelav, skorpejuka, storporet ospekjuka og furustokkjuka.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten har flere viktige biomangfoldrelevante egenskaper. Spesielt gjelder det den kontinuitetspregete løvrike skogen i nordvest, og det fuktige bekkekløftmiljøet i øst. På grunnlag av naturvariasjon, skogtilstand og artsinventar vurderes lokaliteten som viktig (B-verdi).

2 Åneknuten Ø

Naturtype: Rik edellauvskog - Alm-lindskog
BMVERDI: A

Åneknuten Ø (rik edelløvskog, gammel edelløvskog, gammel løvskog, gammel furuskog)

Intro: Naturtypelokaliteten er registrert av Biofokus v/ Jon T. Klepsland i forbindelse med bekkekløftprosjektet (2008) i regi av DN og NVE. Lokaliteten er ikke nøye undersøkt.

Beliggenhet–avgrensning: Lokaliteten ligger like vest for Dale og Botnemyr, i den østvendte lia under Åneknuten. Lokaliteten grenser til mer ordinær skogsmark og hogstflater i sør og øst, og til skrinne fjellhei i vest. Grensen mot nord er usikker. Muligens er avgrensingen for snever i den retningen.

Beskrivelse: Avgrensingen er en naturtypemosaikk med rik edelløvskog, gammel edelløvskog, gamle løvsuksesjoner og gammel furuskog. Feltsjiktet veksler mellom fattig blåbærmark, fattig lågurtmark og rik lågurt. I sør er et større parti med høyvokst eik-ospeskog med mye bjørk på blåbærmark. Skogalderen er ikke spesielt høy, men det inngår en del dødved av ulike løvtrær, spesielt osp. Øverst mot bergrota står en stripe med eldre eikeskog på blokkmark. Minst én eik er hul og over 100 cm dbh. Lenger nord er det betydelige areal med eik-lindskog på stabilisert amfibolittrasmare. Feltsjiktet er ganske rikt med innslag av tannrot, kranskonvall og krossved. På slakere terreng i nedre del av naturtypelokaliteten står en middelsrik lågurtskog dominert av bjørk og furu, men med innslag av edelløv, bl.a. gammel lind. Furu-bjørkeskogen er relativt gammel og usedvanlig storvokst. Åneskor helt øverst i lia står i en særstilling hva angår rikhet. I feltsjiktet inngår bl.a. blåveis, brunrot, krattfiol, myske, prikkperikum, skogsvinerot, skogsvingel, skogvikke, taggbregne, tannrot, trollbær og tysbast. Alm dominerer tresjiktet ett parti, og flere av trærne er tidligere lauvet/styvet. Trærne er gamle, men småvokste. Det er også et frodig utviklet lungenever-samfunn på stammene. Foruten nevnte treslag inngår rogn, selje, hassel og spisslønn gjennom hele biotopen. Død ved av de fleste forekommende treslag finnes spredt til ganske rikelig gjennom hele området, men kontinuiteten i læger er stort sett ganske svak.

Arter: Innenfor lungenever-samfunnet er påvist sølvnever, lungenever, kystårenever, pute glye og flishinnelav. Rødlistearten almelav (NT) finnes på alm i Åneskoret. På ospelæger er påvist de noe kontinuitetskrevenne begerfingersopp, ospehvitkjuka (NT) og storporet ospekjuka. På lindelåg er barksoppen *Hyphoderma roseocremeum* funnet, og på selje svovelkjuka. De regionalt meget sjeldne og rødlistete karplantene fuglereir (NT) og marinøkkel (NT) er funnet i Åneskor i 1955. To hvitryggspett (NT) ble observert ved befarig. Fuglene holdt sammen, og årstiden tyder på hekking.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten utgjør et stort og sammenhengende gammelskogsmiljø av produktive, artsrike og uvanlige skogtyper. Lågurt-eikeskog (regnet som noe truet) og alm-lindskog (regnet som hensynskrevende) har ganske god dekning. Hittil er 6 rødlistearter påvist, men potensialet for flere vurderes som godt, kanskje spesielt innen virvelløse dyr og jordboende sopp. På denne bakgrunn vurderes lokaliteten som svært viktig (A-verdi).

Artsmangfold

Naturgrunnlaget er forholdsvis variert, noe som gjenspeiles i artsinventaret. Det beskjedne arealet og svak dødvedkontinuitet begrenser likevel utvalget. Nede i kløfta inngår flere luftfuktighetskrevenne, oseaniske arter. Flere regionalt relativt sjeldne arter inngår, men kun 2 rødlistearter er påvist. Potensialet for mange flere rødlistearter vurderes som relativt dårlig.

Karplantefloraen er relativt fattig. Nevneverdige innslag fra ulike miljø er tysbast, trollbær, bergfrue og kantkonvall.

Mosefloraen preges av fattigbunnsarter. Mest interessant er god forekomst av den oseaniske storstylet i østre del av kløfta. Der inngår også småstylet og steindraugmose.

Lavfloraen er bedre undersøkt. På stein langs bekkestrengen nede i kløfta inngår store mengder saltlav fordelt på flere arter, inkludert rødlistearten flatsaltlav (VU). Andre er kulesaltlav og småsaltlav. Den regionalt sjeldne og fuktighetskrevenne kystkolve inngår også. På eldre bjørk er påvist vinflekklav og puslenål. På gammel furustokk *Micarea lignaria*. På gammel

spisslønn i nordvest inngår enkelte gammelskogstilknyttete rikbarksarter som brun blæreglye, skjellglye og matt alvelav. Jordsoppelementet er ikke undersøkt, men vurderes også å være mindre viktig innenfor avgrensingen. Vedsoppelementet er undersøkt. Påviste arter med noe signalverdi omfatter storporet ospekjuke og furustokkjuke.

*Tabell: Artsfunn i Dalsåni. Kolonnen **Totalt antall av art** summerer opp antall funn innenfor området. 0 betyr at artsfunnet ikke er tallfestet, men begreper som mye, en del, sparsomt, spredt o.l. er brukt. Det store tallet i kolonnen **Funnet i kjerneområde** henviser til hvilke kjerneområder arten er funnet. Det lille tallet angir hvor mange funn som er gjort i hvert kjerneområde. 0 betyr tekstlig kvantifisering. Små tall uten kjerneområdenummer angir funn utenfor kjerneområder.*

Gruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Rødliste-status	Totalt antall av art	Funnet i kjerne-område (nr)
Spettefugler	Dendrocopos leucotos	Hvitryggspett	NT	2	2
Almefamilien	Ulmus glabra	Alm	NT	1	1 ₁
Levermoser	Anastrophyllum saxicola	Steindraugmose		2	1 ₂
Levermoser	Bazzania tricrenata	Småstylte		2	1 ₂
	Bazzania trilobata	Storstylte		10	1 ₁₀
Busk- og bladlav	Collema nigrescens	Brun blæreglye		1	1 ₁
	Pilophorus strumaticus	Kystkolve		1	1 ₁
	Stereocaulon coniophyllum	Flatsaltlav	VU	1	1 ₁
Skorpelav	Arthonia vinosa	Vinflekklav		1	1 ₁
Sopp vedboende	Antrodia pulvinascens	Ospehvitkjuke	NT	1	1
	Phellinus pini	Furustokkjuke		1	1 ₁

Avgrensing og arrondering

Lunnejuvet og tilgrensende eldre furu- og løvskog på nordsiden av vassdraget har naturverdier som tilsier naturtypeavgrensing. Hovedavgrensingen er gjort litt større for å bedre arronderingen noe, øke gammelskogsarealet noe, og for å gi naturtypelokaliteten en viss buffersone. Lokaliteten grenser både i øst og vest til åpnere landskap, og samtidig nylig gjennomhogg furuskog. Mot sør er grensen trukket langs en utsprengt traktorvei. Traktorveien går ganske langt nede i dalsiden, men likevel ovenfor de nær vertikale bergveggene som danner juvet. Avgrensingen blir på grunn av traktorveien og hogstinnngrepet i vest noe amputert. Også av naturgitte årsaker blir lokalitetsavgrensingen liten. Begge forhold trekker verdivurderingen av arronderingskriteriet noe ned.

Like nord for det egentlige undersøkelsesområdet; langs den østvendte lia under Åneknuten, er avgrenset en svært viktig naturtypelokalitet (naturtypemosaikk). Ettersom denne naturtypelokaliteten ligger såpass tydelig utenfor dalprofilen langs med Dalsåna er den ikke inkludert i hovedavgrensingen, selv om de samlede naturverdiene der er større.

Andre inngrep

Hovedavgrensingen er fri for tekniske inngrep, men grenser til slike. I sør er grensen trukket langs en delvis utsprengt traktorvei. I vestre del ligger det masser med sprengstein nedover i kløfta, og bare bjørkekratt står i skrenten opp mot traktorveien. Lokaliteten grenser for øvrig til nyere hogstflater i furuskog mot øst og vest.

Vurdering og verdisetting

Kløfta omkring Dalsåna representerer et markert landskapselement, dypt nedskåret mellom avrundete fjellformasjoner. Den dype kløftetopografien med bekken i bunn gir spesielle og lokalklimatisk fuktige forhold. Inntrykket etter befaring er at de største naturverdiene knytter seg til nedre del av bekkekløften hvor luftfuktigheten trolig er stabilt høy, og til den forholdsvis produktive og løvrike gammelskogen i nordvest. I nordvest inngår fragmenter av sjeldne skogtyper som lindemark og lågurtfuruskog med hassel. Alm er eneste påviste rødlisteart innenfor avgrensingen.

Lokaliteten er liten og noe negativt påvirket av traktorveien i sør samt tilgrensende hogstflater. Topografien hjelper likevel til såpass at lokaliteten vurderes rimelig godt arrondert og tilstrekkelig til å sikre de lokalklimatiske forholdene i kløfta. En noenlunde stabil og god vannføring vurderes som viktig med hensyn til de påviste fuktighetskrevede arter.

Lokaliteten scorer lavt på de fleste viktige delkriterier i bekkekløftmetodikken på tross av en del viktige elementer. I helhetsvurderingen er det spesielt områdets beskjedne størrelse som blir utslagsgivende, og lokaliteten vurderes å ha (kun) lokal til regional naturverdi, tilsvarende 2 poeng.

Med hensyn til prioriterte skogvernsmangler (Framstad et al. 2002, 2003) vil avgrensningsforslaget i noen grad kunne bidra til inndekking av mangelen "internasjonal ansvarstype (bekkekløft)". I liten grad også "lavlandsskog" og "rike skogtyper (edelløvskog)".

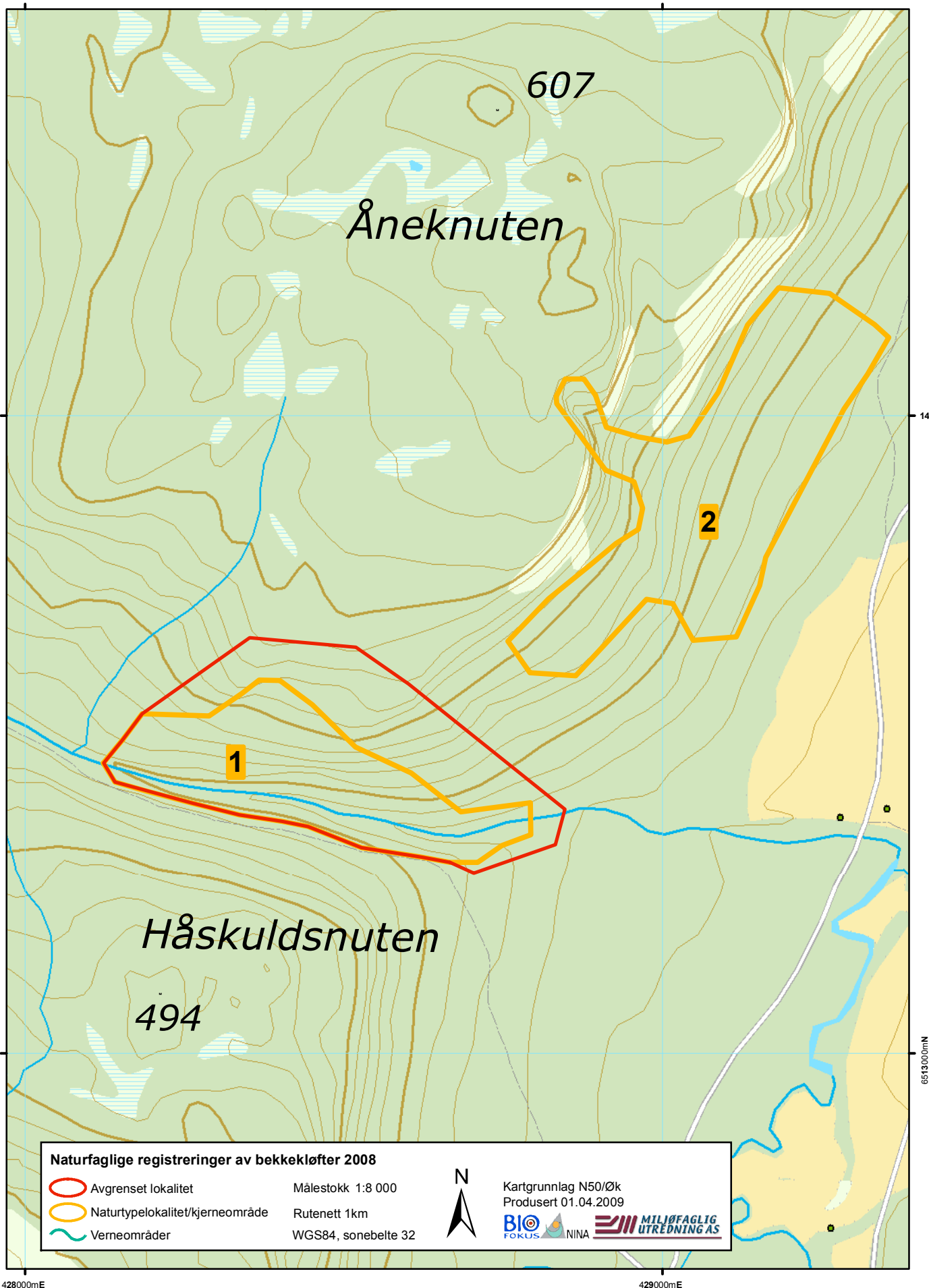
Tabell: Kriterier og verdisetting for kjerneområder og totalt for Dalsåni. Ingen stjerner (0) betyr at verdien for kriteriet er fraværende/ ubetydelig. Strek (-) betyr ikke relevant. Se ellers kriterier for for verdisetting i metodekapittelet. Forkortelser; UR = urørhet, DVM = død ved mengde, DVK = død ved kontinuitet, GB = gamle bartær, GL = gamle løvtrær, GE = gamle edelløvtrær, TF = treslagsfordeling, VA = Variasjon, TVA = treslagsvariasjon, VVA = vegetasjonsvariasjon, RI = rikhet, AM = arter, ST = størrelse, AR = arondering, FOR = Fosserøyk. For kjerneområder er kun variasjon vurdert som en kombinasjon av topografi og vegetasjon. For området samlet er det delt i to ulike vurderinger.

Kjerneområde	UR	DVM	DVK	GB	GL	GE	TF	VA	TVA	VVA	RI	AM	ST	AR	FOR	Samlet verdi
1 Dalsåna (Lunnejuvet)	**	**	*	*	*	*	**	**	—	-	*	*	-	-	-	**
2 Åneknuten Ø	***	**	**	*	*	**	***	**	—	-	**	**	-	-	-	***
Totalt for Dalsåni	**	*	*	*	*	*	**		**	**	*	*	*	**	0	2

Referanser

Framstad, E., Økland, B., Bendiksen, E., Bakkestuen, V., Blom, H. & Branderud, T. E. 2003. Liste over prioriterte mangler ved skogvernet. - NINA oppdragsmelding 769. 9pp.

Framstad, E., Økland, B., Bendiksen, E., Bakkestuen, V., Blom, H. og Brandrud, T.E., 2002. Evaluering av skogvernet i Norge. Fagrapport 54, NINA. 146 s.

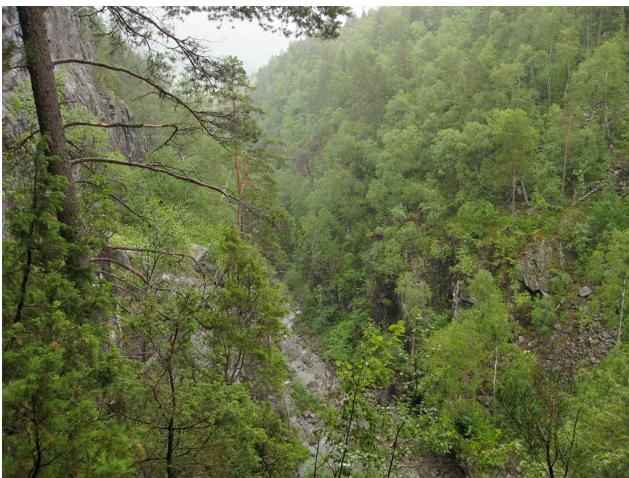
Bilder fra området Dalsåni

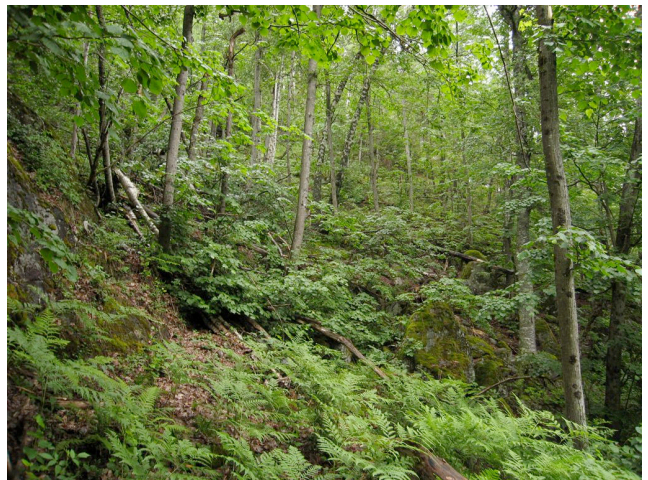
Løvskog i bunn av Lunnejuvet. Foto: Jon T. Klepsland

Boreonemoral furuskog med hassel. Foto: Jon T. Klepsland

Lunnejuvet mot øst. Foto: Jon T. Klepsland

Ospesuksesjon med lind. Foto: Jon T. Klepsland